

QUARTET DE POESIA: FRAGMENTS DE MI

FLOR A L'AIGUA

Només n'hi ha una,
il·luminant
tot el vaixell.

Però aquesta una
és tan brillant
que encega el mar
i les onades.

El balanceig
enmig de l'aigua
la fa adormir-se,
la fa plorar.

Tenia vida,
tenia casa,
tenia llum;
la van robar.

ÀNGEL FOSC

Espera'm
al revolt on acaba el món.
Jo no hi sóc, encara, però
m'hi arribaré per trobar-te.
Ombres de gris, dolça foscor;
i entre dimonis tu, estrella
fugaç, ombra entre ombres
on més n'hi ha.

POEMA D'AMOR PER A UN PSICÒPATA

Brilles:
com fa la vida,
com fan les flors,
com l'esperança
en la foscor.

Cremes:
com fa la flama
encegadora,
com fa la llum
després de l'ombra.

I mates:
com el verí
dolç que embriaga,
com fan les ombres,
com fan les rates.

EL CEL ÉS BLAU

El cel és blau,
ja s'ha enfosquit,
i les estrelles han sortit.

I jo m'assec,
no vull fer res,
per què seguir si vull morir?

No sóc prou fort,
el món ha mort,
segueix brillant i jo no hi sóc.

Maria Pallàs 2n B d'ESO